

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ"ן" חלק ג' מספר אנן מקיר תזעק



חלק כה **אור הזוהר 538 * אדר א' תשע"ד**
מפעל הזוהר העולמי
 בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911
 גרוכ"י הצריקים אומרים ללמור זוהר הקדוש



בהמשכים סיפורי מעשיות על כשרות המאכלים

במקרה שאין אני רואה את צד האיסור, שהפה לא יוכל לומר שהעוף מותר. (ספר ארץ החיים על מס' ברכות דף כ"ח מהגה"ק מוה"ר חיים מטשערנאוויץ זצוק"ל בעל באר מים חיים).

רוח קדשו של ר' סנדר מרגליות זצוק"ל הצילתו משתיית יין שרף חמץ בפסח

הגה"ק רבי שלמה קלוגער סיפר, שהגה"ק מוה"ר (אלכסנדר) סנדר מרגליות זצוק"ל לא שתה בפסח יין שרף, רק מהיין ששלח לו מוה"ר ר' לייב מיכעלעס מלבוב ז"ל, בכל ערב פסח הוא היה נוהג לשלוח לו בתוך חותם דרך שליח מיוחד, רק עליו הוא סמך, חוץ מיין שרף זה הוא נהג שלא לשתות מיין שרף אחר בפסח, הוא היה ידוע כצדיק ישר ונאמן.

כדרכו מדי ערב פסח, ציוה ר' לייב מיכעלעס ז"ל על המשרת להביא מהמרתף יין שרף שהיה כבר מוכן לפסח, ואז אירע טעות, והמשרת במקום להעלות את היין שרף של פסח הוא העלה יין שרף של חמץ, שנראה היה בדיוק כמו היין שהיה כשר לפסח, והוא שלח את היין החמץ להגה"ק כשהגה"ק ר' אלכסנדר סנדר מרגליות זצוק"ל הגיע בחג הפסח בבוקר חזרה מן התפילה, הוא לא רצה לעשות על היין הזה קידוש כפי שנהג לעשות מדי שנה, הוא לקח לידו את הבקבוק וסיבבו מימין לשמאל ומצד לצד במשך הרבה זמן, ובינתיים הגיעו למקום עולי רגל רבים שבאו לקבל פני רבם, וכבר היה מאוחר, והחל לומר תורה, הרבנית הזכירה לו כל הזמן שכבר תיכף ערב וכי לא עשה קידוש. בינתיים הגיע שליח עם מכתב בהול ממוה"ר ר' לייב זצ"ל, שבו הודיע לו שהוא עשה טעות וכי הוא שלח לו יין שהוא חמץ גמור, כל הסובבים אותו היו מלא התפעלות מכך. (מובא בשם הגדולים החדש מערכת ס') המשך בעלון הבא

תועלת הסיפורים האלו: הם ליקוט מכל ספרי רבינו מהאלמין שליט"א על כשרות המאכלים, ומי שקורא בזה יתעורר לבו להתרחק מצ"ט שערי היתר שלא יכנס לשער אחד של איסור.

קדושת הצדיק אינה מאפשרת שיכשל בטריפות, אפילו כשנראה ברור ככשר

אני רוצה לספר דבר מעניין ששמעתי באזני מהגאון האמיתי החסיד הרב מזלאטשוב. ילד צעיר בא אליו פעם בשאלה, ואחז ביד חלק מהמעיים של העופות, ושומן כיסה את המעיים, השומן היה יבש וקשה ונראה היה שאין כלל שאלה על העוף.

הגה"ק מזלאטשוב תפס בידו את המעיים, ונטה לאסור, טענתי אז בפניו שלא נראה כלל על העוף שהוא טרף? השיב לי הרב: מה אני יכול לעשות שפי אינו מאפשר לי לומר כשר, ולבי נוטה יותר לטריפה, יכול להיות שהעוף טרף מסיבה אחרת, אבל לא בגלל שאלה זו, ואז הוא פנה אל הילד ושאל האם יש לו כאן את כל העוף, והילד השיב שהעוף כולו נמצא בבית, הרב ציוה על הילד ללכת הביתה ולהביא את העוף, וכשהוא הביא את העוף, הוא מצא על המעיים "מכה אשר כתובה" שהיא באמת טריפה.

אני מאוד התפעלתי להיווכח שדרך צדיק הקב"ה אינו מאפשר חלילה שום כשלון.

לאחר הסיפור הזה הוא אמר לי, שעכשיו אני מבין איך שצריך להתפלל בכוונה גדולה את התפלה של רנב"ה, "שלא אומר על טמא טהור", ואין הכוונה שלא אטעה חלילה בדיון, זה כבר כתוב כשאומרים "שלא יארע תקלה על ידי", הכוונה שלא ייצא מתחת ידי היתר גם

וְכָל מִי דְאִשְׁתַּדַּל לְקַרְא אֶת הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ אֲפִילוּ בְקַרְיָא לְבַד וּבְגַמְגוּם, הָרִי הוּא פְּהוּגָה וּמְפָרֵט אֶת הַשָּׁם, טַיִשׁ כּוּחַ בּוֹ לְעֵשׂוֹת נְסִים אֲפִילוּ בְלֵא יְדִיעָה, וַיְגַן עָלָיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא [הַגְּהוֹת הַרְפֵּ"ז-ר"פ זְפוּתָא קַע"ח:].

המשך מעלון הקודם

4. לבא בקשר עם שאר הקהלות הן בפה לונדון כסטמר, בעלו, ויזניץ, הסאסיווער וכו' וגם הקהלות בגייטסהעד ומנשסטר, ואולי עוד קהילות יתחברו יחד, לבטל הגזירה לטכס עצות כי גדול כח רבים.

5. לארגן אגודת בעלי בתים חשובים מסטאמפורד הילל וגולדרס גרין (הרה"ח ר' יצחק קאהן, צימרמאן, גראסקאפף ועוד ועוד, וגם להמשיך להאגודה וכולם מצטרפים להחזקת הדת, יהיה מי שיהיה. והם יעבדו להשפיע על המלכות וקשרים איך להגיע להם).

6. לקבל כתב נחתם מרבני ארץ ישראל חוות דעתם, אחרת הם חשודים לכל דבר לעשות בעבור כבודם הדל, ובעד בצע כסף, כי השטן עומד על ימינם לתמכם ולסעדם וכו' וכו' ממש אי אפשר להאמין שיעשה נבלה כזאת בישראל לגנוב לב הציבור וגדלי הדור ולעשות הכל בחשאי, בלי התייעצות עם גדולי הרבנים שיחיו מנהיגי הדור. והם עוד ישתדלו לסמא העינים של ציבור והגדולים בשקרים והבטחות שוא, ואחר כך יאמרו כי כבר אחרנו המועד וכו' וכו'.

וגם צריכים להתייעץ עם יודעי לכת בפארלאמענט איך ללחום ואיך אפשר להשפיע עליהם.



נספח מא

שביל הצבי - מגילת אסתר מהגאון ר' צבי פערבער זצ"ל

והשתיה כדת אין אונס וכו' לעשות כרצון איש ואיש. ואמרו חז"ל כרצון מרדכי והמן, ופירש"י שהם היו שרי המזשקים במשתה. עוד אמרו (אגרת אסתר) כי מי שהיה מאכלו בטהרה היה נותן לו מאכלו בטהרה שנאמר לעשות כרצון איש ואיש, כי המלך לא רצה להעביר את בני ישראל על דתם, וחפצו היה שגם המהדרין מן המהדרין יהנו מסעודתו בחפץ לבב, לכן בחר ממונה על הכשרות איש היותר גדול וצדיק הדור כמו מרדכי, שהיה שקול כאברהם אבינו (ילקוט אחשורוש), למען יהיו כל ישראל בטוחים שהכל כשר וישר על צד היותר טוב ונעלה. וא"כ קשה על מה שאחז"ל (מגילה י"ב) מפני מה נתחייבו ישראל אשר בשושן הריגה משום שנהנו מסעודתו של אותו רשע, הלא הכל היה ביתרון הכשר בלי שום חשש תחת השגחתו המדויקת של מרדכי הצדיק, ומה חטאו בזה שנהנו (ובפשטו י"ל שנהנו מסעודתו של "אותו רשע" שהיה בלא הכשר מרדכי, רק מאלה שהיו תחת השגחת המן הרשע).

וידידי הגאון מפינסק בתשובתו אלי (ונדפסה אח"כ בשו"ת זקן אהרן סימן ל"ב) כתב ע"ד צחות שנענשו יען מרדכי לא הועמד ע"י הסנהדרין לממונה ראשי על הכשרות רק בכח המלכות ע"י אומות העולם, והמון העם חשבו כי לעת עתה אין כל רע, כי הלא מרדכי הצדיק עומד בראש ובודאי הכל כשר ולכן נהנו ואכלו,

ובשביל כך נענשו. כי באמת אין לסמוך על ממונה כזה הבא בכח ערכאות או"ה אפילו אם יהיה ראש הסנהדרין, כי בכל מקום אשר אומות העולם מתערבים בעניני הדת אז התוצאות מעציבות מאוד. וקרא שם תגר על המנהיג הרוחני לקהילת כנסת ישראל בלונדון אשר הלשין בשנת תרצ"ב לפני הממשלה כי הסכין של השו"בי"ם העומדים תחת השגחת רבני הקהלות אינו בטוח מצער בעלי חיים... וכי רק הסכינים של השו"בי"ם שלו המה כראוי, ובכח וסיוע של קטני המוח השתדל לפני הממשלה לשלול הכח מכל רבני המדינה מלתת קבלה להשו"ב, ורק הוא עם קומסיא מיוחדת תטפל בכל עניני כשרות...

ונעלם מהם שהוא חרם גאוני קמאי שלא ליטול כח ושררה על הציבור בסיוע של ערכאות אומות העולם, והוא בתשובת רבינו מהר"ם מרוטנבורג דפוס פראג דף קי"ג ע"ב, וז"ל: ועתה גזרנו ונדינו והחרמנו בשמתא ובשם מיתה, שלא יהיה אדם ראוי ליטול שררה על חבירו לא ע"י מלך ולא ע"י שרים ושופט כדי לעשות ולקנוס ולכוף חבירו לא בדברי שמים ולא בדברי הבאי, כי עושים עצמם פרושים ואפילו צנועים אינם וכו', והעובר על גזירתנו יהיה באלה ובנידוי ובשמתא ומוחרם בשם מיתה, ויהיו כל ישראל מובדלים ממנו וכו' פתו פת כותי, יינו יין נסך, ספריו ספרי קוסמים, והשומר תקנותינו ינחו ברכות על ראשו עכ"ל.

ועיין חתם סופר חלק חושן משפט סימן כ"א שהביא ג"כ דברי החרם ומוסיף בזה הלשון: "וחתום על התקנה רשב"ם ורבינו תם, והראב"ן זק"ן רבנים וכו' והנה אין אנו מחרימים ומנדים, אף הוא הפורץ מנודה מפני רבותינו רשב"ם ורבינו תם וק"נ רבנים ואנחנו תלמידיהם, והעובר על דת תורה להשתרר על הציבור אסור לעמוד וליקח תורה מפיו, והמעמידו כאילו מעמיד אשרה אצל המזבח", עכ"ל הגאון רבינו בעל חתם סופר ז"ל.

והנה נצייר אם היה אחד עובר על חרם דרבינו גרשום, כב' נשים, האם היו בני ישראל סומכים על כשרות שלו. ובנידון זה לעבור על חרם ג"נ גאוני תקיפי קמאי ליטול שררה ע"י ערכאות של אומות העולם ולשלול הכח מכל רבני ישראל שניתנה להם תורה בהר סיני, אפילו אם היו העוברים מהיותר גדולים היה אסור לסמוך עליהם, כ"ש שהדבר בהיפוך גמור (והם הגאון ר' פנחס יעקב גערבער נ"י אב"ד במוזח לונדון, בקונטרס בסוף ספרו "ראוי לבלה" צעק ככרוכיא על הפירצה האיומה הזאת והריפורם היותר נורא שלא נראה דוגמתו בתקופות המהרסים, והכל במסוה אורתודוכסיה מזויפה שלא יצמחו ח"ו קלקולים ע"י חופש הרבנים... ובכח השוחד והחנופה המכלה את הכל, וגם אלה המכנים עצמם בשם אורתודוכסיה קטני המוח ונעדרי דעת תורה נשתחדו לסייע בזה).

